

Felelős kiadó: **Elek István**
a Természet- és Társadalombarát Fejlődésért
Közalapítvány kuratóriumának elnöke

Főszerkesztő: **Toót H. Zsolt**
Főszerkesztő-helyettes: **Osztoivits Ágnes**

Olvasószerkesztők: **Apáti Miklós, Marafkó László**

Közpolitika: **Halász Csilla** (rovatvezető),
Bódis András, Élő Anita, Rosdy Pál,
Sümei Noémi, Szőnyi Szilárd, Vő György

Külpolitika: **G. Fehér Péter** (rovatvezető),
Estefán Zsolt, Pósa Tibor

Gazdaság: **Füsi Piroška** (rovatvezető),
Facsina Kinga, Gyüre József

Környezetkultúra: **Dulai Sándor** (rovatvezető),
Hanga Piroška, Mangel Gyöngyi, Vasali Zoltán

Életmód: **Vollner Judit** (rovatvezető), **László Dóra,**
Regényi Huba, Székely Anna

Kultúra: **Devich Márton** (rovatvezető),
Gyarmati Orsolya, Nagy Viktória,
Szederkényi Éva, Tormai Szabolcs

Szemle, publicisztika: **Faggyas Sándor** (rovatvezető),
Horkay Hörcher Ferenc (főmunkatárs),
Moldoványi Tibor, Molnár Pál (főmunkatárs),
Pelle János (főmunkatárs), **Pócsa Kálmán,**
Végh Attila

Fotó: **Lenyő László** (rovatvezető), **Griechisch Tamás**

Archívum: **Kiss Gergely** (vezető),
Deme Áron, Molnár Eszter

Szerkesztőségi asszisztens: **Takács Eszter**

Lapterv: **Csontó Lajos**
Művészeti vezető: **Ivanov György**
Képfeldolgozó: **Koryürek Ágnes**

Tördelőszerkesztők: **Lusztig Tibor, Söti Gábor,**
Valet Vilmos

Beíró: **Sipos Julianna**
Korrektorok: **Csapó Mária, Lázár Gábor**

Számlátogató rendszerigazgató: **Pásztor Imre**

Címlapfotó: **Griechisch Tamás**

Kiadja a **Heti Válasz**
Lap- és Könyvkiadó Szolgáltató Kft.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
1062 Budapest, Andrássy út 125.
Levél cím: **1241 Budapest, Pf. 11**
Telefon: **461-1400, fax: 461-1460**
E-mail: **szerkesztoseg@hetivalasz.hu**
Honlap: **www.hetivalasz.hu**

Kiadóigazgató: **Kovács János**
Terjesztési vezető: **Schneider Zsuzsanna**
Terjesztési részleg: **461-1407, fax: 461-1462**

Hirdetési vezető: **Bálint Tibor**
Hirdetésfelvétel: **1062 Budapest, Andrássy út 125.**
Telefon: **461-1452, 461-1443, 461-1445**

Terjesztő: a Hírker Rt., a Lapker Rt. és részvénytársaságai. Előfizetésben
terjesztő a Magyar Posta Rt. Levél- és Hírlapüzleti Igazgatóság (LHI).
Előfizethető: Budapesten az LHI területi ügyfélszolgálati irodáinak, a
hírlapbeszítőknek, valamint a Hírlap-előfizetési Irodában (HELIR, 1089 Buda-
pest, Orczy tér 1.). Vidéken a postákon és a kézbesítőknek. Külföldi előfí-
zés: HELIR 1900 Budapest. Előfizetési díj egy hónapra: 730, negyedévre
2190, fél évre 4380, egy évre 8760 Ft.

Nyomás: **Révai Nyomda Kft.,**
1037 Budapest, Kunigunda útja 68.
Felelős vezető: **Lázár László** ügyvezető igazgató

ISSN 1587-0804 (nyomtatott)
ISSN 1587-298X (on-line)

an

Mérgező szavak

Horkay Hörcher Ferenc

A napokban megtudtam: a Fidesz fiatal támogatóit fasiszta lelki igények mozgatják. A Népszabadság május 2-i számában írta meg **Eörsi István**: „Magyarországon a választási hadjárat során és főként a két választási forduló között tömegméretekben jelentkezett a fasizmus, nem mint összefüggő ideológiai rendszer, hanem mint lelki igény.” Erőteljes tételét a szerző nem hagyja egy pillanatra sem magyarázat nélkül: „Jóarcú fiatalok gyűltek össze változó nagyságú, olykor gigászi tömegben, hogy éltsék a Vezért, és hogy énüket elvesztve feloldódjanak egymás odaadásában.”

Attól tartok, amikor **Eörsi** a fideszes tömegdemonstrációkkal kapcsolatban „tömegpszichológiai rémségről” beszél, akkor az értelmiségi ember tömegiszonyának enged. A baloldali értelmiségiek zöménél ez az irtózás természetesen nagyon is elfogult: kiváltság tudatuk ellenére is szívesen oldódnak fel például a Fidesz-székház előtt tüntető vagy a majálisozó tömegben.

Ami pedig az új keletű Orbán-ellenes szlogent, a Vezér hívó szavát illeti, e fogalmat **Körösi András** politológus egy olyan cikkében vezette be, amelyben Orbán személyes imázsra építő hatalomgyakorlását például a munkáspárti Tony Blair újfajta (vagy nagyon is régi) politikai stílusával vetette össze. Ráadásul a Körösi által használt vezérfogalom Max Weberől származik, és antik politikatörténeti előzményekre utal, vagyis ez a Vezér nem az a Vezér, akire **Eörsi** utal.

De továbbmegyek. Akárhogy is erőltetem az emlékezetem, a két hét sűrű kampányprogramjának egyetlen jelentősebb rosszul artikulált megnyilvánulása a miniszterelnök TE-en elmondott beszéde volt. Az valóban túllőtt a célon. Legalábbis nekem, a tévéképernyő előtt, sok volt. De vajon, ha leírom, ez az Orbán-beszéd nekem személyesen nem tetszett, az beleillik-e a Vezér tömjénezésére hivatott jobboldali sajtóról szóló baloldali rémképbe? Mégis leírom, mert így gondoltam akkor is. Ám hozzá kell fűznöm: egy rosszul intonált, a friss vereséget feldolgozni hivatott beszédet a fasizmus lelki igényével összehozni tévedés.

E kapitális tévedés pedig arra utal, nem csak veszíteni nehéz, győzni se könnyű. A baloldali értelmiség, úgy látszik, még nem tudta megemésztetni saját politikai tábora váratlan szerencsését. Míg **Eörsi** fasiszta lelki igényeket lát bele az ifjú Fidesz-szimpatizánsokba, **Kéri László** szerint inkább Mao vörösgárdistáira emlékeztetnek. Most akkor fasiszták ők, vagy maoisták? Tamás Gáspár Miklós szerint egyik besorolás sem helyes, sokkal inkább a rendszerváltás győztes burzsujairól van szó. A polgár e torzszülött változata mobiltelefonos tapló, aki „vonított, vonaglott és randalírozott az utcán”. A rendszerváltás győztese, az új „uralkodó osztály” ugyanis, ha nem tudná valaki, „a kirekesztő, büntető, antiegalitárius, fölhalmozó, hedonista, életterv-mániákus, pénzimádó, sikerimádó, hatalomimádó jobboldal”.

A magát toleránsnak gondoló baloldali értelmiség, úgy tűnik, bosszúra szomjazik. Nem elég számára a politikai győzelem. Válogatatlanszavakat vág ellenfelei fejéhez, a nyelv statáriális bírósága elé idézi őket, a másik oldalra tévedteket. Nem veszi észre, hogy e hangulatkeltéssel milyen helyzetbe hozza saját politikusait és országát (lásd Medgyessy Die Welt-interjúját). S nem veszi észre azt sem, hogy ezzel közös nyelvünket, közös kultúránkat rongálja, pusztítja le. Vagy észreveszi? **Eörsi István** mindenesetre a következőképp fejezi be cikkét: „Én pedig elhallgatok, mert érzem, hogy ez a veszély nemcsak az országot fenyegeti, hanem a stílusomat is.” A közeljövő közbekéjének egyik feltétele, hogy vajon képes lesz-e az állítólag békebarát baloldali értelmiség az önmérsékletre, saját stílusa kritikus felülvizsgálatára?

Velemény